

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Ser. De b[ea]to Gregorio papa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De scō Gregorio Fo. CLXXXIX

h. p. q̄dū audīctū plan⁹ erat. Ardebat
el⁹ p̄ba z in audīctū cordib⁹ cōpunctionēz
ingerebat z diuinū amore accendebat. Iō
de eo exponit pōt illud iōsue. x. Sicut sol
in medio cell. i. in medio ecclie militantis
sol inq̄ nō solū illuminā h. z calefaciēs. i.
Reg. xij. Erat vob⁹ salus cū sol incaluerit.

Tertō declaratiū descri
ptōe: q̄ plurimos ei libros descripsit q̄
p̄maxime illustrat ecclia. Sap. vij. Inex-
tinguibile est lumen illius. Proverb. xxii.
Iō extinguebat in nocte lucerna ei⁹. Recte
ergo dicitur lux mundi.

Ereto illuminauit mūdū lumine mi-
traculose opatiōis. p̄s. Illuxerūt co-
rufaciōes tue orbiterre. Fuerūt at
opatiōes miraculose p̄fectione sue sc̄ita/
tis declaratēs p̄cipue in tripli differētia
Prima: est mirabilū apparitionū.
Sc̄da: est plurimum suscitatiōnū.
Tertia: ē multipliciū subuētiōnū.

Prima est mirabilū ap-
paritionū. Anno em⁹ sui trāslat⁹ cū in lecto
saceret infirmus semel duob⁹ alijs viden-
tibus apparuit stella magna atq̄ clarissima
ma q̄ ḡ fenestrā introuit z sup lectū infir-
mi circa caput eius sicut p̄ aliquā morās
tq̄is: atq̄ post paululū discessit. Itē hora
transitus sui monach⁹ cisterciensis in mo-
nasterio fosse noue (in q̄ glōsia thomas
de celis) in ecclia obdormiēs orando vi-
dit stellā splendidissimā sup̄ monasterium
cadere: duas q̄ stellas alias de celo desce-
deret. cuiusde fulgoris cū p̄ma p̄ paululū
primāstellā ad celestia subleuare. Post
quāvisiōne monachus a sopore solut⁹ au-
diuit pulsare signū obit⁹ sc̄i doctoz. Itē
trib⁹ dieb⁹ an⁹ eius obitū apparuit stella
ad modū comete q̄ etiā aliquā de die vide-
bat q̄ bīo thoma deficiēte defecit. Itē re-
uelatus fuit eius decessus fratri paulo de
agla in cōuentu neapolitanō. Itēz fratri
alberto epo apud coloniā in mela discubē-
ti. Itē cū post eius sepulturā pluries fa-
cta sit fus corporis trāstatio sp̄ ex eius se-
pulcro tata odoris suauitas emanabat vt
videre aromatiū apotheca. ac etiā claspō
san septenio rā corpus eius q̄ vestimenta
integra vīsa fuit nisi qđ modicū deerat in
sumitate pollicis. Erat q̄ppe illa odoris

fragrantia p̄figuratio suauissimi odoris q̄
in corporib⁹ glificar⁹ erit. Unū cātar ecclia
Sancti tui dñe florebūt sicut liliū z sicut
odor balsami erunt ante te.

Secūda est differētia plu-
riū suscitatiōnū. Lū enī qđā dñā partum
mortuū electisset mī puerperē devote ora
uit beatū thomā z apparuit puer rediūt-
us. Itē in p̄uincia lombardie superioris
meritis eius suscitata est mulier qđā dey-
fūcta. p̄s. Mirabilē in sc̄is suis.

Tertia est differētia mul-
tipliciti subuētiōnū: q̄r vīz multis subue-
nit multos cecos illuminādo plurimosq̄
a diversis p̄culis morbis z dolorib⁹ libe-
rādo. p̄s. Sc̄itōre o dñs sc̄itū lūtū miris
ficauit. Ex dictis itaq̄ p̄z qm̄ btūs tho-
mas recte dici p̄t lux mūdū q̄r multiplicit
mūdū illuminauit. Ad hāc igīt luce oculos
mētis erigam⁹ vt radis ei⁹ illustrari lu-
mine grē z tādē lumine glie mereamur.
Amen.

Ser. De bīo Gregorio papa.

Quā docuerit hic magn⁹ voca-
bit in regno celoz. Martb
v. Recte magn⁹ dī in regno celoz q̄ fecerit
z docuerit: q̄r talis mḡrī p̄fectōis inseq-
tur: de q̄ dī Act. i. q̄ cepit facere z docere
Sic aut̄ dī. ip̄e salvator Lu. vi. Perfect⁹
omis erit si sit sic mḡrī ei⁹. Talis aut̄ fuit
btūs Bīo. Itē recte dī ip̄o dicim⁹. Qui fe-
cerit z docuerit h̄z. In quib⁹ p̄b rāgunk
tres eius preeminentie.

Prima: est preeminentia virtuose p̄fectō-
nis. cū dī. Qui fecerit.

Sc̄da: est preeminentia luminose instru-
cōis. cū dī. z docuerit.

Tertia: est preeminentia glōsae retribu-
tionis. cū dī. hic magn⁹ z.

Prima est p̄eminentia virtuose p̄fes-
tōis. Fuit em⁹ vir sc̄issimus atq̄ p̄-
fectissimus. Eccl. xliiij. Inuenitus est
perfect⁹. Hāc aut̄ p̄fectionē gloriosi greg-
orij fecerūt p̄cipue tres q̄r virtuose con-
ditiones.

Prima: ē p̄prise reputatiōis hūllitas.

Sc̄da: ē mīstifarie miseriōis benignitas

Aa 5

Ber. De sc̄to Gregorio

Tertia eximie deuotiois sublimitas.
Prima igitur est p̄p̄e reputatiois būilitas. Et hec est fūdamētuz p̄ficiōis spūalis. Iō dī Aug. de p̄bis dñi. Magna fabrica vis p̄stuerere celitū dinis: p̄us de fundamēto cogita būilitat̄. Idē. Hū mēs būasa būilitati innitit: p̄fecto ipa in amoze celestū inflāmas. Ap̄ paruit autē magna gregorij būilitas p̄ci pue tripliēt. **P**rimo in pontificali sublumatiōe. Eius em electio fuit inuita ex p̄te sui: z̄ s̄ fugit z̄ se abscondit. Ex parte tñ populi fuit voluntaria: qz oēs vnaminiter eū elegit. Ex parte autē dei fuit misratio sa qz cū latitare veller iudicio colūnōna nūfstat̄ est Heb. v. Nec quisq; sumat sibi honore s̄z qz vocat̄ deo. Hec heu non sic faciūt moderni. Ber. in ep̄la ad henrī cū senoñ. archiep̄m. Currif in clex. passim ab omni erate z ordine a doctis pariter et indoctis ad ecclasticas curas. Tāq; sine curis iā qz p̄vict̄ sit cū ad curas p̄uerit. Ibidē. O infinita sp̄ ambitione z insatiables avaricia. Ibidē. Dedit tantibus honores blaūiūt: s̄z onera pensantib; te dio sūt atq; formidini. Nō aut capiūt her bū istud. Ulti em nō rata alacritat̄ cur reret ad honores si etiā sentiret et onera. Hec ille. Nūc p̄fecto nō charitas s̄z amb̄ito regnat. Ambitio autē. (y dicit petrus blesensis) est qdā simia charitatis. Charitas paties ē p̄ eternis; ambitio patis oia p̄ caducis. Charitas benigna ē pauperis b̄: ambitio diuitib;. Charitas oia suffert p̄ veritate: ambitio p̄vanitate: oia credit oia sperat s̄z lōge dissimili modo. Hec ad gloriā hui⁹ s̄z illa ad glaz sine fine. **S**ecūdo appauit būilitas gregorij in reuestriali exhibitiōe. Lū enī qdāz heremita veller sibi reverētiā exhibere: ip̄e p̄us se i terrā p̄stravit. Ro. xij. Honore inuicē p̄uenites. Et Lu. xxij. Qui maior est vrm̄ sicut minor. **T**ertio in litterali de scriptioe. Unū mauricio iperatori q̄ eū p̄seq̄bat sic scripsit. Q̄ ei p̄tōr̄ sum: credo q̄ oportēt deū rāto vobis ampli⁹ placatis: q̄nto sibi male seruētē affligit̄. Item p̄m⁹ in litteris suis se seruū fuoz̄ dei ap̄pellauit. Suā etiā doctrinā vilē reputabat. Unū dī in ep̄la ad innocentium africe p̄fectū. Si delicioso cupitis pabulo sagi

nari būi augustini opuscula legitez ad p̄gationē illi⁹ simila gnis n̄m surfurē nō q̄atis. Pr̄z itaq; q̄ būillim⁹ fuz gregorius.

Unū z̄ ip̄e dc. Qui ceteras fratres sine būilitate z̄ gregar q̄i q̄ puluerē i vētu ponat

Secūda virtuosa cōditio est multifarre misericordiis benignitas. **L**ob die. viij. Quomodo potueris esto misericors. Brūs gregorij q̄suis mltis diuitiis obduauerit oia in pauperib; ergoaut. Propter. xiiij. Est q̄li diuites cu mltib; habeat: et est q̄li paup̄ cu in mltis diuitiis sit. Unū brūs gregorij sex monasteria in sc̄lia cōstruxit z septuaginta intra mentia vrbis i bonoze būi andree in p̄p̄o domate fundauit. Itē indigētū noia scripta babuitz eis necessaria ministrabat: q̄tide etiā duodecim pauperes secū in mensa bēbar. Job. xxiij. Pr̄ ea pauper. Itē tribi miltib; ancillib; p̄ q̄tidianis suspendijs. lxxx. aurū pōderā anuatum offerebat. **I**ō cūdā heremitea deo peteti q̄le glaz in celis b̄ret q̄ oia p̄deū reliq̄rat: euelutū est q̄ eḡlē glazib; cu bō gregorij q̄ diuitias nō annādo sed paupib; ergoando possidebat. **L**u. xvij. **D**a paupib; z babebis theauri in celo.

Tertia virtuosa cōditio ē eximie deuotiois sublimitas. Erat em de uotissim⁹ z lugis p̄ceplatiōi vacans ars circa dīna vigilarissim⁹. Eccl. xxij. Qui manevigilaverit ad me inueniet me. Unū meruit chīm in peregrinū spe z p̄fībil carne videre. Deruit etiā videre sp̄mīlē in spe colubē sup̄ caput suū manētē. Deruit videre brām̄ fīgnē inf̄ chōros āgelos iū bilātūz cātātū. Regina celi letare z̄. Et sibi p̄petiā in pēltis xp̄ulsarē q̄n aī īmagine p̄gīnis turbulētia aeris fugit. **D**eā rūt̄ videre āgelos oīones suas deo offereb̄t: sic audiuit ab angelo quē in forma pegrini suscepit z paupis dicet̄. Ego an gelus dei sum z dñs misit me ad te ut te p̄regār oīones tuas deo offera. Itē ex vī deuotioe sua orando sic dei misericordiā in clinauit q̄ traianū ab eterna pena revocauit. Gen. xxij. Si oītra dei fortis susti. z̄. Itē cū p̄ peste ozaret irā dī placauerit viderit angelū gladiū cruentatū tergentez et reponetem. Patz itaq; ex his efficacia

stie deuotiois. Lu. xij. Pericē t' dabit vobis grite, s. p. sanctā affectionē t' inuenies pulsatōe pseuerādo in oīone t' apicē vob. Et hac aut deuotioe adquisuit brūs gregō, pfectioe copiosaz; qz sic dī. Lu. xij. Pr̄ celest̄ dabit spūm bonū perētib̄ se.

Hec ē p̄eminētia lūinose iſtructōis. Eccl. I. Quasi sol refulgēs; sic ille ef fulsit in tēplo del. Docuit aut glōsus gregorii triplici doctrina.

Prima: ē doctrina realis exēplatōis.

Secondā est p̄bal p̄dicatiōis.

Tertia: est l̄italis descriptiōis.

Prima ē doctrina realis

exēplatōis qz instar dñi cepit facere t' docere vt dī. Act. i. Erat pfecto semp p̄tuoſis op̄ib̄ occupat̄ aut legēdo aut scriben̄do aut dictādo; aut orādo; aut docendo. Zō exēplū pbuit pfecte ſetitatis i bonis op̄ib̄. Fuit t' exēplar vere patie. Langues em̄ ſtinuſ ſp̄ hēbat q̄s tñ patiētissim̄ tolerabat; nec p̄ eis affuetos t' utiles labores ogletebat. Qū em̄ oiasſet, p̄ traia noſ angel̄ dixit ei. Qū p̄ dannato rogaſti; duop̄ tibi daf optio. Aut i purgatori; duob̄ dieb̄ cruciaberis; aut omni tge vi te ne dolorib̄ t' infirmitatib̄ affligeris; q̄ pelegit toro vite hui⁹ tge infirmitatib̄ verari; q̄ patientiſſime porabar. Fa. i. Patētia op̄ pfectū haber. Beat⁹ itaq̄ gregorii efficacissime docuit; p̄ exēplum operis. Bern. Sermo viuus t' efficax ex ampliē op̄is; facile faciēs ſuafibile quod dicit dū monſtrat ſacribile qd suadef.

Secunda est doctrina verbi p̄diciōis; q̄ quā iſtruct̄ pp̄lm verbi ſignis t' diuini amoī redolētib̄. Jo. v. Ille erat lucerna ardēs t' lucēs.

Tertia est doctrina littoralis descriptiōis. Totū em̄ officiū ecce ordinavit. Quadraginta homelias ſug euāgelia ſcripsit. Dialogū exēploz; lib̄ diaz̄ moz̄alib̄ ſug ſob. expōn̄ ſug ezechielem; t' pastoralē p̄ regimē dñici gregis ſcript. Dñi, xij. Qui ad iſticiam erubunt multos; erunt quāl stelle in perpetuas eternitates. Et profecto ſanctitatis ſue excellentia apparere p̄t ex cōditione

ſcripturaz ſuauaz; vt pater diligenter inſtenti.

Tertia est p̄eminētia glōſe retribuſtionis qz ipſe est magn⁹ in regno celoz. Jo. xij. Si quis mibi minifrauerit; honorificabit eū p̄ me⁹; ḡ t' q̄ am̄ pli⁹ dñi minifrauerit; ampli⁹ eū bonos ficas pater celestis. Nō dubiū iſtitur quin beatus gregorii q̄ tā deuote tā ſancte tā diligēt̄ oīo minifrauit; magn⁹ ſit i regno celoz. Hec autē poſſimus declarare tripli ſtēplici reſtimoſio.

Primū: ē reſtimoſiu ſagelice obſecutiōis

Secondā: ē heremite reuelatiōis

Tertiū: ē mirifice appariōis,

Primū ē reſtimoſiu an gelico obſecutiōis. Qū em̄ in die paſche apud ſtam̄ mariā maiorem miſſam celebraſet t' pac dñi; pñiſclarer; angelus alta voce reſpōdit. Et cu ſpū tuo. O vere hūc angelicū virz̄ quē angeli comitabāt t' ſibi obſequebāt. Unū papa ſingulis annis illa die celebraſt in illa ecclia. Et cu dīc. Pax dñi; ſibi minime rñdef in hui⁹ miraciſtē ſtēmoſiu. Ber. Suos ſicq̄ diligēt̄ cōcīt̄ ſuugne p̄tates t' p̄ his q̄ hereditatē ca p̄iunt ſalutis ſolicite cōgaudēt̄ p̄forant̄; iſtruit̄; p̄tegūt̄; p̄uident̄; q̄ in omib̄. Hec ille. Aſſtebat iſig angelī ſetiffimo gregorio tāq̄ et q̄ futur⁹ erat cōciuſ eoꝝ manuſ in regno celoz.

Secondā est reſtimoſiu heremite reuelatiōis; qz ſicut ſup̄ dicuz; eſt reuelatiō ſuit heremite q̄ vir erat magne ſetitas; t' oīa pro deo reliquerat qz eq̄liaſ lis eſſet in gloria.

Tertiū ē reſtimoſiu mirifice appariōis; cuiusmodi fuſt appariō colubē ſup̄ caput ei⁹ quā frequētissime p̄ ſperit petr⁹ diacon⁹ eius familiarissimus. Sunt t' multe alie appariōes qz ſaz̄ h̄ aliq̄ ſoſiū. Hic ē ſigil ſetiffim⁹ papa gregorii q̄ mirāda virtutum oīa ſecit ac multipliſt̄ docuit t' nūc magn⁹ ē i regno celoz. Tuxta ſba p̄fūp̄a. Doctrinā ſi ſtudeam ſeq̄ mores ſcos atq̄ vīa imitaris; quā ſue intercessiōis ſuffragio in p̄ſenti grām t' in futuro regni celoz gloſtā cōſequamur. Amen.